

at sælge $\frac{1}{100}$, $\frac{1}{50}$ eller $\frac{1}{25}$ af en bestemt Præmieobligation og udlevere den, som det f. Eks. sker med en Lotteriseddel, men der sælges af ikke individualiserede Værdipapirer, og man er ikke en Gang sikker paa, at den paagældende, som sælger et saadant Andelsbevis, overhovedet er i Besiddelse af Obligationen. Vi have endvidere beskyttet os imod, at man kolporterer saadanne Præmieobligationer og Andele i dem, fordi det har vist sig, at der fordres en ublu Pris, og at man gaar til Folk, som ganske sikkert ere ude af Stand til at bedømme baade Værdien af det, der sælges, og Prisen, som derfor forlanges. Vi have altsaa beskyttet os imod, at vor Befolkning bliver misbrugt ved Salget af saadanne Obligationer. Men for saa vidt man nu i de andre Lande ikke har beskyttet sig paa samme Maade, saa forekommer det mig, at der ikke er nogen Anledning for os her i Landet til ved Lovbestemmelser at beskytte disse udenlandske Interesser, som man i Udlandet selv ikke har fundet det rimeligt at beskytte, og for saa vidt man har gjort det, vil enhver vel være enig med mig i, at det er ganske overflødig, at vi gøre det her. Maa jeg i denne Forbindelse nævne, at med Hensyn til *Kolportage* af Præmieobligationer er der i en Række af Lande truffet Bestemmelser imod, at saadant maa finde Sted. Jeg skal saaledes nævne den tyske Næringslovs § 56, som ubetinget forbyder Kolportage af Værdipapirer og Andele i dem, Promesser, og hvad det nu altsammen hedder. Ikke desto mindre foreslaas det her, at saadan Kolportage herfra i Tyskland skal forbydes, hvad der altsaa er overflødig. Hvor man derimod ikke har forbudt det, hvilket man f. Eks., saa vidt mig bekendt, ikke har gjort i Østerrig, vil det være enhver tilladt at kolportere den Slags Obligationer, medens vi her skulle vedtage en Lov, som forbyder en dansk Mand i Wien saadan Kolportage. Dette forekommer mig at være urimeligt. Hvis man i Tyskland, som Tilfældet er, har Lov til at sælge *Andele* af Præmieobligationer, saa har Hr. Petersen, hvis han bor „Unter den Linden“, Lov til at gøre det, men bor Hr. Petersen paa Østergade, skal det være ham forbudt. Det forekommer mig, at enten er det noget, man i vedkommende Land vil have forbudt, og saa vil man i Landet selv have vedtaget de Bestemmelser, enten i Næringslov eller i særlig Lov eller i Politivedtægt, ifølge hvilke saadant ikke kan finde Sted, og saa behøve vi ikke at træffe nogen Lovgivning

i saa Henseende, eller ogsaa er det noget, man ikke vil have forbudt i vedkommende Lande, og saa ved jeg ikke, hvorfor det skal være forbudt vort Lands Indbyggere, hvad der er tilladt de vedkommende Landes egne Børn.

Man har i Motiverne henvist til, at der er kommet Klager fra Politimestre over, at der fra København er blevet faldt paa markskrigersk Maade Andele af saadanne udenlandske Præmieobligationer, og at det skulde være Grunden til, at den højtærede Justitsminister nu er fremkommen med et saadant Lovforslag, efter at det har vist sig ved tre Retsafgørelser — saa vidt jeg kan se endogsaa ved Højesteret —, at vedkommende igennem det Forhold, de have udøvet, ikke havde gjort sig skyldig i nogen Lovovertrædelse. Det forekommer mig, at den Omstændighed, at vedkommende ere blevne frifundne ved Dom, ikke kan være nogen Begrundelse for, at vi nu skulle forbyde dem dette. Det maatte snarere tyde i modsat Retning, nemlig i Retning af, at der ikke her er sket noget ulovligt, og at vedkommende derfor bør lades i Fred.

Hvad de markskrigerske Reklamer angaar, tror jeg oprigtig talt ikke, at Tyskerne i den Henseende ret let overtræffes med Hensyn til Reklame for Falbydelse af Præmieobligationsandele. Jeg har her liggende foran mig saadanne Reklamer for Præmieobligationer og Lotterisedler af den Slags, der udsendes i Tyskland, og som vi ogsaa aarlig oversømmes med. Der er ikke nogen i Tyskland, der tænker paa at beskytte os her i Danmark imod, at den Mængde Penge gaar ud af Landet, som Folk lokkes til at sende til Tyskland i Henhold til de Millioner Reklamer, der to Gange om Aaret sendes hertil.

Jeg vil med Interesse afvente, hvad den højtærede Minister maatte have at fremføre udover, hvad der allerede er oplyst i Motiverne til dette Lovforslag, om hans Grunde til denne — hvad skal jeg kalde det — usædvanlige Beskyttelse for udenlandske Veksellerere paa danskens Bekostning, uden at der ydes os nogen som helst Gentjeneste i samme Retning. Muligvis ønsker den højtærede Minister ikke at oplyse de Forhold her i Tinget, men ønsker at oplyse det i et Udvalg, hvilket jeg da med Interesse skal afvente. Hvis der nemlig ikke er andet end det, vi have kunnet læse i Motiverne i saa Henseende, saa formaar jeg ikke at se rettere, end at vi maa stille os meget skeptiske overfor Hensigtsmæssigheden af